

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8-10
Ταχ. Κώδικας : 54639 – Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-332240
E-mail : ded.thess@aade.gr

Θεσσαλονίκη, 21-01-2025

Αριθμός απόφασης: 79

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. του άρθρου 72 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.5104/19-04-2024 Α' 58), εφεξής Κ.Φ.Δ.,
- β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23-10-2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26-10-2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,
- γ. της ΠΟΛ.1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε (Β' 1440),
- δ. Την με αριθμό Α. 1165/22-11-2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε. (Φ.Ε.Κ. Β' 6009),

2. Την ΠΟΛ.1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου (**ELENXIS:**) ενδικοφανή προσφυγή του, με **Α.Φ.Μ.**, ιδιοκτήτη ατομικής επιχείρησης, με έδρα στη επί της οδού, κατά της υπ. αριθ. Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. / Επιβολής Προστίμου, φορολογικής περιόδου 01/01/2018 – 31/12/2018, του Προϊσταμένου του, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.
5. Την ανωτέρω πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις του
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, με **Α.Φ.Μ.**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τη με αρ. Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. / Επιβολής Προστίμου, φορολογικής περιόδου 01/01/2018 – 31/12/2018, του Προϊσταμένου του, καταλογίστηκε στον προσφεύγοντα ποσό φόρου για καταβολή ύψους **10.783,71 ΕΥΡΩ** (7.189,14 ΕΥΡΩ Φ.Π.Α., πλέον 3.594,57 ΕΥΡΩ Πρόστιμο φόρου άρθρου 58Α Ν.4987/2022 λόγω ανακρίβειας). Η διαφορά φόρου οφείλεται στο γεγονός ότι ο έλεγχος διαπίστωσε ότι ο προσφεύγων ζήτησε και έλαβε για την ατομική του επιχείρηση **75** εικονικά φορολογικά στοιχεία, για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολο τους, συνολικής **καθαρής αξίας 29.954,80 ΕΥΡΩ με αναλογούντα Φ.Π.Α. 7.189,14 ΕΥΡΩ.**

Ιστορικό

Αιτία του ελέγχου αποτέλεσε το με αριθμό πρωτ. Δελτίο πληροφοριών της, με συνημμένη την από-2023 Πληροφοριακή Έκθεση Ελέγχου περί αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων από την ατομική επιχείρηση του προσφεύγοντα. Πιο συγκεκριμένα, με το προαναφερόμενο δελτίο πληροφοριών η ενημέρωσε το ότι από τον διενεργηθέντα έλεγχο προκύπτει πως ο προσφεύγων έλαβε κατά τη χρήση 2018 φορολογικά στοιχεία, εκδόσεως από τις επιχειρήσεις των,,

Κατά τα ανωτέρω, στο φορολογικό έτος 2018, ο προσφεύγων, διαπιστώθηκε πως ζήτησε, έλαβε και καταχώρησε στα βιβλία της ατομικής επιχείρησής του:

- είκοσι πέντε (25) φορολογικά στοιχεία εκδόσεως «.....» με Α.Φ.Μ., συνολικής καθαρής αξίας 9.979,60€ πλέον Φ.Π.Α. 2.395,10€,
- είκοσι πέντε (25) φορολογικά στοιχεία εκδόσεως «.....» με Α.Φ.Μ. συνολικής καθαρής αξίας 9.990,80€ πλέον Φ.Π.Α. 2.397,79€ και
- είκοσι πέντε (25) φορολογικά στοιχεία εκδόσεως «.....» με Α.Φ.Μ. συνολικής καθαρής αξίας 9.984,40€, πλέον Φ.Π.Α. 2.396,25€,

Στο πλαίσιο του διενεργηθέντος ελέγχου κοινοποιήθηκε ηλεκτρονικά την στον προσφεύγοντα, με το με αριθμό πρωτοκόλλου/..... έγγραφο η Εντολή Ελέγχου με την Γνωστοποίηση Δυνατότητας Υποβολής Εκπρόθεσμων Φορολογικών Δηλώσεων μέχρι την κοινοποίηση του προσωρινού διορθωτικού προσδιορισμού κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 19 του Ν.4987/2022 και πραγματοποιήθηκε γνωστοποίηση της ανάρτησης με ηλεκτρονικό μήνυμα, στην ηλεκτρονική διεύθυνση του.

Επιπλέον, με το με αριθμό πρωτοκόλλου/..... αίτημα, ζητήθηκε από τον προσφεύγοντα η προσκόμιση αντιγράφων των βιβλίων, στοιχείων και συναφών εγγράφων του άρθρου 14 παρ. 2 του Ν.4987/2022.

Ο προσφεύγων ουδέποτε ανταποκρίθηκε στη σχετική πρόσκληση, αποστέλλοντας ή προσκομίζοντας τα ζητηθέντα στον έλεγχο βιβλία, στοιχεία και έγγραφα. Ως εκ τούτου, καθώς δεν προσκομίστηκαν στον έλεγχο τα τηρούμενα βιβλία της ατομικής επιχείρησής του προσφεύγοντα ούτε τα ληφθέντα από αυτήν φορολογικά παραστατικά εκδόσεως, και

Από τον έλεγχο που διενεργήθηκε από το διαπιστώθηκε ότι ο προσφεύγων ζήτησε και έλαβε για την ατομική του επιχείρηση στο φορολογικό έτος 2018:

- είκοσι πέντε (25) φορολογικά στοιχεία εκδόσεως «.....» με Α.Φ.Μ., συνολικής καθαρής αξίας 9.979,60€ πλέον Φ.Π.Α. 2.395,10€,
- είκοσι πέντε (25) φορολογικά στοιχεία εκδόσεως «.....» με Α.Φ.Μ. συνολικής καθαρής αξίας 9.990,80€ πλέον Φ.Π.Α. 2.397,79€ και
- είκοσι πέντε (25) φορολογικά στοιχεία εκδόσεως «.....» με Α.Φ.Μ. συνολικής καθαρής αξίας 9.984,40€, πλέον Φ.Π.Α. 2.396,25€,

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να γίνει αυτή δεκτή, να ακυρωθεί η ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη για τους ακόλουθους λόγους:

1. Έλλειψη επαρκούς και νόμιμης αιτιολογίας - Εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου, παραβίαση του άρθρου 17 του Κ.Δ.Δ., η αιτιολογία έκδοσης της πράξης είναι πλημμελής και ουσιαστικά η έκδοση της πράξης αστήρικτη. Οι συναλλαγές ήταν πραγματικές. Δεν αποδεικνύεται η τέλεση παράβασης από μέρους του.
2. Το βάρος της απόδειξης της φερόμενης ως παράβαση φέρει η Διοίκηση – Δεν υπήρχε πρόθεση φοροδιαφυγής– Καλή Πίστη
3. Παραβίαση τεκμηρίου αθωότητας.
4. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Αναφορικά με τον πρώτο και δεύτερο ισχυρισμό

Επειδή, με το άρθρο 66 παρ. 5 του Ν.4987/2022 δίδεται ο ορισμός του εικονικού φορολογικού στοιχείου και συγκεκριμένα ορίζεται ότι: «*Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται, ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας.*

Επειδή, στο Ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας» (Α' 248) - εφεξής και Κώδικας ΦΠΑ - ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: Στο άρθρο 1 ότι: «Επιβάλλεται φόρος κύκλου εργασιών με την ονομασία "φόρος προστιθέμενης αξίας" σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Ο φόρος αυτός επιρρίπτεται από τον κατά νόμο υπόχρεο σε βάρος του Αντισυμβαλλομένου», στο άρθρο 2 παρ 1 ότι: « 1. Αντικείμενο του φόρου είναι α) η παράδοση αγαθών και η παροχή υπηρεσιών, εφόσον πραγματοποιούνται από επαχθή αιτία στο εσωτερικό της χώρας από υποκείμενο στο φόρο που ενεργεί με αυτή την ιδιότητα,» στο άρθρο

3 παρ 1, ότι: « 1. Στο φόρο υπόκειται: α) κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ημεδαπό ή αλλοδαπό ή ένωση προσώπων, εφόσον ασκεί κατά τρόπο ανεξάρτητο οικονομική δραστηριότητα, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασης, τον επιδιωκόμενο σκοπό ή το αποτέλεσμα της δραστηριότητας αυτής,...».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 του Ν.2859/2000 ορίζεται ότι: «**1.** Το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στο φόρο κατέχει: α) βεβαίωση περί υποβολής δήλωσης έναρξης εργασιών της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 36, β) **νόμιμο τιμολόγιο** ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου, από τα οποία αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνθηκαν,».

Επειδή, στο Ν.4308/2015 (Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα) ορίζεται : “**Άρθρο 5 Διασφάλιση αξιοπιστίας λογιστικού συστήματος 1.** Η διοίκηση της οντότητας έχει την ευθύνη της τήρησης αξιόπιστου λογιστικού συστήματος και κατάλληλων λογιστικών αρχείων για τη σύνταξη των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και άλλων πληροφοριών, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου ή, σύμφωνα με τα Δ.Π.Χ.Α., κατά περίπτωση. Το λογιστικό σύστημα και τα λογιστικά αρχεία εξετάζονται ως ενιαίο σύνολο και όχι αποσπασματικά τα επιμέρους συστατικά τους, σε ό,τι αφορά την αξιοπιστία και την καταλληλότητά τους για τους σκοπούς αυτού του νόμου ... **5.** Κάθε συναλλαγή και γεγονός που αφορά την οντότητα τεκμηριώνεται με κατάλληλα παραστατικά (τεκμήρια). Τα παραστατικά αυτά εκδίδονται είτε από την οντότητα είτε από τους συναλλασσόμενους με αυτήν είτε από τρίτους, σε έντυπη ή σε ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν. Τα παραστατικά αναφέρουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την ασφαλή ταυτοποίηση κάθε μίας συναλλαγής ή γεγονότος, και σε κάθε περίπτωση όσα ορίζει ο παρών νόμος. [...]

Άρθρο 15 Αυθεντικότητα του τιμολογίου ... 2. Κάθε οντότητα οφείλει να εφαρμόζει τα κατάλληλα στις περιστάσεις μέτρα διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης, της ακεραιότητας του περιεχομένου και της αναγνωσιμότητας του τιμολογίου. Αυτό μπορεί να επιτυγχάνεται με οποιεσδήποτε δικλίδες της οντότητας δημιουργούν αξιόπιστη και ελέγξιμη αλληλουχία (αλυσίδα) τεκμηρίων που συνδέουν κάθε τιμολόγιο με τη σχετική προμήθεια αγαθών ή παροχή υπηρεσιών, και αντίστροφα”.

Επειδή, όπως έχει γίνει δεκτό στη νομολογία (ΣτΕ 1315/1991, ΣτΕ 3813/1994), δεν υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας στην περίπτωση που συντάχθηκε έκθεση ελέγχου από όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου ΔΟΥ, έστω και αν η έκθεση αυτή συντάχθηκε επί τη βάση άλλης εκθέσεως ελέγχου, η οποία συντάχθηκε από

υπάλληλο άλλης αναρμόδιας Δ.Ο.Υ., οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα του οποίου υιοθετούνται από τον υπάλληλο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. που συνέταξε την έκθεση. Και τούτο, διότι στην περίπτωση αυτή εκχώρησε πάντως η απαιτούμενη εκτίμηση των διαλαμβανομένων στην άλλη έκθεση από το όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου Δ.Ο.Υ. και συντάχθηκε και σχετική έκθεση, τυχόν δε κατά το περιεχόμενο υπάρχουσες ελλείψεις της εκθέσεως, που συνέταξε το αρμόδιο όργανο, δεν καθιστούν την επ' αυτής ερειδόμενη πράξη επιβολής φόρου ή προστίμου τυπικώς πλημμελή, αλλά αποτελούν (οι ελλείψεις αυτές) αντικείμενο ουσιαστικής εκτιμήσεως εκ μέρους των Διοικητικών Δικαστηρίων, κατά την έρευνα της συνδρομής των πραγματικών περιστατικών που απαιτούνται για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου.

Επειδή, αν η φορολογική αρχή αποδείξει ότι ο εκδότης είναι μεν πρόσωπο φορολογικώς υπαρκτό, αλλά εν όψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων ή της υλικοτεχνικής υποδομής της επιχειρήσεώς του και του προσωπικού που απασχολεί, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή, το βάρος αποδείξεως της αληθείας της συναλλαγής φέρει ο λήπτης του τιμολογίου. (ΣΤΕ 1404/2015).

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 του ΣΤΕ όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣΤΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣΤΕ 1184, 1126/2010).

Επειδή, σύμφωνα με την νομολογία «δεν απαιτείται απόδειξη, και δη άμεση, της εικονικότητας ειδικώς της συγκεκριμένης συναλλαγής, αλλά η απόδειξη αυτή μπορεί να προκύψει και από δικαστικό τεκμήριο, προς συναγωγή του οποίου αρκεί από τη συνολική και όχι μεμονωμένη και

αποσπασματική εκτίμηση των κατ' ιδίαν αποδεικτικών μέσων να προκύπτουν οι περιστάσεις εκείνες που δικαιολογούν το συμπέρασμα ότι ο εκδότης του τιμολογίου δεν είναι, πάντως, εμφανές ότι διέθετε τα μέσα, υλικά και προσωπικό για να εκτελέσει τις επίμαχες εργασίες.» ΣΤΕ 1404/2015.

Επειδή, στο άρθρο 76 του Ν.5104/2024 ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξης και τον προσδιορισμό φόρου.*».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 33 παρ. 2 του Ν.5104/2024 ορίζεται ότι: «*2. Μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή την εκπνοή της προθεσμίας της παρ. 1, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου. Η έκθεση ελέγχου συντάσσεται με βάση το σημείωμα διαπιστώσεων και τις απόψεις του φορολογούμενου και περιλαμβάνει εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις, τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Με την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου δεν μπορεί να προσδιορίζεται φόρος υψηλότερος αυτού που προσδιορίζεται με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου. Η έκθεση ελέγχου και η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.*».

Επειδή, το άρθρο 171 παρ. 1 και 4 του Ν.2717/1999 «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας» ορίζει ότι : «*1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά... Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχομένου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη.*».

Επειδή, περαιτέρω, στο σώμα της πράξης δεν απαιτείται η διατύπωση ειδικής αιτιολογίας, που μπορεί να περιέχεται ή να συμπληρώνεται από τη σχετική έκθεση ελέγχου (ΣΤΕ 2695/1993 και ΣΤΕ 962/2012).

Επειδή, ορθά η φορολογική αρχή για να θεμελιώσει την κρίση της για τη λήψη εικονικών τιμολογίων προέβη σε διαπιστώσεις, οι οποίες συνάπτονται κατ' εξοχήν με τη συνολική δράση και φορολογική συμπεριφορά του εκδότη των επίδικων τιμολογίων, διότι για να θεμελιωθεί η

παράβαση της λήψης εικονικού τιμολογίου πρέπει προηγουμένως να έχει αποδειχθεί ότι το επίδικο τιμολόγιο είναι εικονικό.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, όπως έχει κριθεί νομολογιακά, το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική διοίκηση (πρβλ. ΣΤΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.α.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση.

Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως «τεκμήρια»), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣΤΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), ΣΤΕ 43/2006 επταμ., 4134/2001, 428/1996, 4026/1983, 954/1982 (φορολογία δωρεών), ΣΤΕ 2046/1985, 2193/1958 (φορολογία κληρονομιών), ΣΤΕ 2136/2012, 2967/2004, 1275/1985 (παραβάσεις μη έκδοσης φορολογικών στοιχείων), ΣΤΕ 1404/2015 (παράβαση λήψης εικονικού τιμολογίου), ΣΤΕ 2768/2015, 747/2015, 1351/2014 επταμ. 2951/2013, 117/2005 (τελωνειακές παραβάσεις) – πρβλ ακόμα ΣΤΕ 2780/2012 επταμ. 1934/2013 επταμ., 2365/2013 επταμ. 3103/2015, σχετικά με παραβάσεις των κανόνων περί ανταγωνισμού)]. Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων (πρβλ. ΣΤΕ 2365/2013 επταμ., 2780/2012 επταμ.).

Επειδή, ο ισχυρισμός της φορολογικής αρχής ότι τα υπό εξέταση φορολογικά στοιχεία είναι εικονικά, για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολο τους, δεν είναι αυθαίρετος αλλά τεκμηριώνεται πλήρως: α) στη σχετική από/2023 Έκθεση Ελέγχου της με ελεγχόμενη την οντότητα – Α.Φ.Μ., β) στη σχετική από/2023 Έκθεση Ελέγχου της με ελεγχόμενη την οντότητα – Α.Φ.Μ., γ) στη σχετική από/2022 Έκθεση Ελέγχου της με ελεγχόμενη την οντότητα – Α.Φ.Μ., τα πορίσματα των οποίων υιοθετούνται από τον έλεγχο του και β) στην από/2024 Έκθεση Μερικού Ελέγχου Εισοδήματος (Ν.4172/2013, Ν.4987/2022), με ελεγχόμενο τον προσφεύγοντα, του

Σύμφωνα με τις προαναφερόμενες εκθέσεις τα υπό εξέταση φορολογικά στοιχεία είναι εικονικά και αφορούν συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολο τους για τους ακόλουθους λόγους:

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το πόρισμα της από-2023 έκθεσης ελέγχου σχετικά με την εκδότρια επιχείρηση «.....», **ΑΦΜ**, προκύπτουν οι κάτωθι διαπιστώσεις:

- 1) Δεν άσκησε ποτέ επιχειρηματική δραστηριότητα στη δηλωθείσα έδρα.
- 2) Εμφανίζεται να προβαίνει σε πολύ μεγάλο ύψος χονδρικών πωλήσεων, βάσει των συγκεντρωτικών καταστάσεων Μ.Υ.Φ., χωρίς να εμφανίζεται να έχει πραγματοποιήσει αντίστοιχες αγορές και χωρίς να έχει την αντίστοιχη υλικοτεχνική υποδομή για την αποθήκευση και συσκευασία των πωληθέντων ειδών και χωρίς να διαθέτει μεταφορικά μέσα. Δεν πραγματοποίησε εισαγωγές και ενδοκοινοτικές αποκτήσεις.
- 3) Δεν απασχόλησε ποτέ προσωπικό, από την έναρξή της.
- 4) Το σύνολο των εκδοθέντων φορολογικών στοιχείων δεν εμφανίζονται να έχουν εξοφληθεί μέσω τραπεζικού συστήματος.
- 5) Δεν διαθέτει οικονομική και λογιστική οργάνωση, ανάλογη του πλήθους των οικονομικών συναλλαγών που φέρεται να διενεργεί. Δεν έχει υποβάλει δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος από έναρξης, ενώ, για τα φορολογικά έτη 2017 έως 2020, έχει υποβάλει μόλις τρεις περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ, όλες υποβληθείσες στις-2018. Επιπλέον, εμφανίζει πλήθος βεβαιωμένων οφειλών σε βάρος της και ουδέποτε προέβη σε ολική ή μερική εξόφληση αυτών, ούτε επεδίωξε τη ρύθμιση αυτών.
- 6) Δεν ανταποκρίθηκε στα αιτήματα της φορολογικής αρχής περί προσκόμισης βιβλίων και στοιχείων.

Περαιτέρω, σύμφωνα με το πόρισμα της από-2023 έκθεσης ελέγχου σχετικά με την εκδότρια επιχείρηση «.....», **ΑΦΜ**, προκύπτουν οι κάτωθι διαπιστώσεις:

- 1) Δεν άσκησε ποτέ επιχειρηματική δραστηριότητα στη δηλωθείσα έδρα.
- 2) Εμφανίζεται να προβαίνει σε πολύ μεγάλο ύψος χονδρικών πωλήσεων, βάσει των συγκεντρωτικών καταστάσεων Μ.Υ.Φ., χωρίς να εμφανίζεται να έχει πραγματοποιήσει

αντίστοιχες αγορές και χωρίς να έχει την αντίστοιχη υλικοτεχνική υποδομή για την αποθήκευση και συσκευασία των πωληθέντων ειδών και χωρίς να διαθέτει μεταφορικά μέσα. Δεν πραγματοποίησε εισαγωγές και ενδοκοινοτικές αποκτήσεις.

- 3) Δεν απασχόλησε ποτέ προσωπικό, από την έναρξή της.
- 4) Το σύνολο των εκδοθέντων φορολογικών στοιχείων δεν εμφανίζονται να έχουν εξοφληθεί μέσω τραπεζικού συστήματος.
- 5) Δεν διαθέτει οικονομική και λογιστική οργάνωση, ανάλογη του πλήθους των οικονομικών συναλλαγών που φέρεται να διενεργεί. Δεν έχει υποβάλει δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος από έναρξης, ενώ, για τα φορολογικά έτη 2017 έως 2020, έχει υποβάλει μόλις τρεις περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ, όλες υποβληθείσες στις-2018. Επιπλέον, εμφανίζει πλήθος βεβαιωμένων οφειλών σε βάρος της και ουδέποτε προέβη σε ολική ή μερική εξόφληση αυτών, ούτε επεδίωξε τη ρύθμιση αυτών.
- 6) Δεν ανταποκρίθηκε στα αιτήματα της φορολογικής αρχής περί προσκόμισης βιβλίων και στοιχείων.

Επιπλέον, σύμφωνα με το πόρισμα της από-2022 έκθεσης ελέγχου σχετικά με την εκδότρια επιχείρηση «.....», **ΑΦΜ**, προκύπτουν οι κάτωθι διαπιστώσεις:

- 1) Δεν άσκησε ποτέ επιχειρηματική δραστηριότητα στη δηλωθείσα έδρα.
- 2) Εμφανίζεται να προβαίνει σε υπέρογκες πωλήσεις, βάσει των συγκεντρωτικών καταστάσεων Μ.Υ.Φ., χωρίς να εμφανίζεται να έχει πραγματοποιήσει αντίστοιχες αγορές, ενώ, επιπλέον, δηλώνει ενδοκοινοτικές αποκτήσεις από την Ουγγαρία, για τις οποίες πραγματοποιήθηκε αμοιβαία διοικητική συνδρομή και δεν επαληθεύτηκαν ως υπαρκτές συναλλαγές.
- 3) Δεν απασχόλησε προσωπικό, καθώς δεν υπέβαλε δηλώσεις ΦΜΥ, ούτε προκύπτει να μετέφερε ή να κατέθεσε χρήματα για πληρωμές μισθοδοσίας.
- 4) Το σύνολο των εκδοθέντων φορολογικών στοιχείων δεν έχουν εξοφληθεί μέσω τραπεζικού συστήματος.
- 5) Δεν διαθέτει μεταφορικά μέσα.
- 6) Δεν έχει υποβάλει δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ούτε περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ, από έναρξης. Επιπλέον, ουδέποτε προέβη σε ολική ή μερική εξόφληση των επιβληθέντων προστίμων.
- 7) Δεν ανταποκρίθηκε στα αιτήματα της φορολογικής αρχής περί προσκόμισης βιβλίων και στοιχείων.

Από όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι οι εκδότριες επιχειρήσεις «.....», **ΑΦΜ**, «.....», **ΑΦΜ** και «.....», **ΑΦΜ**, ήταν μεν, κατά την ελεγχόμενη χρήση, φορολογικά υπαρκτές, αλλά κατ' ουσίαν ήταν συναλλακτικά ανύπαρκτες, αφού από τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής τους συμπεριφοράς προκύπτει ότι δεν ήταν σε θέση να εκπληρώσουν τις

επίμαχες συναλλαγές και δεν απέκτησαν ποτέ πραγματική υπόσταση και οντότητα δυνάμενη να πραγματοποιήσουν οποιαδήποτε συναλλαγή, ώστε το σύνολο των φορολογικών στοιχείων που εξέδωσαν, είναι εικονικά φορολογικά στοιχεία για ανύπαρκτες στο σύνολό τους συναλλαγές. Ειδικότερα, πρόκειται για επαγγελματικά εξαφανισμένες επιχειρήσεις που δεν εκπληρώνουν τις φορολογικές τους υποχρεώσεις, αλλά λειτουργούν με αποκλειστικό σκοπό την εμπορία των εικονικών φορολογικών στοιχείων, φέροντας τα κοινά χαρακτηριστικά γνωρίσματα των εικονικών επιχειρήσεων.

Επειδή, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω ο προσφεύγων δεν προσκόμισε τα βιβλία και στοιχεία της επιχείρησης του στον έλεγχο. Από τα δεδομένα, όμως, των συγκεντρωτικών καταστάσεων τιμολογίων πελατών - προμηθευτών που ο προσφεύγων υπέβαλε για το έτος 2018, προκύπτει ότι ο προσφεύγων ζήτησε και έλαβε και καταχώρησε στα βιβλία του τα υπό εξέταση φορολογικά στοιχεία εκδόσεως: «.....», ΑΦΜ, «.....», ΑΦΜ και «.....», ΑΦΜ, τα οποία αφορούν εικονικές συναλλαγές στο σύνολο τους.

Επειδή, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανενός είδους στοιχεία που να αποδεικνύουν την πραγματοποίηση των συναλλαγών, όπως έγγραφα διακίνησης, μεταφοράς, τρόπο εξόφλησης κτλ.

Επειδή, από το σύνολο των προαναφερθέντων στοιχείων αποδεικνύεται και στοιχειοθετείται πλήρως η διαπίστωση του ελέγχου ότι το σύνολο των υπό εξέταση φορολογικών στοιχείων, που ζήτησε και έλαβε ο προσφεύγων, είναι εικονικά και αφορούν συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολο τους.

Επειδή, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι δεν είχε σκοπό να φοροδιαφύγει είναι έωλος καθώς η λήψη των εικονικών φορολογικών στοιχείων διενεργήθηκε προφανώς προκειμένου να αυξήσει τις δαπάνες του, μειώνοντας έτσι τα φορολογητέα κέρδη του στο εισόδημα. Επιπρόσθετα, με τη λήψη των εικονικών φορολογικών στοιχείων αύξησε τον αναλογούντα Φ.Π.Α. αγορών – δαπανών, μειώνοντας έτσι το σύνολο φόρου για καταβολή.

Επειδή, το ζήτημα της καλής πίστης δεν μπορεί να εξεταστεί αφού οι κρινόμενες συναλλαγές αποδείχθηκαν εικονικές στο σύνολο τους, ενώ το ζήτημα αυτό εξετάζεται μόνο για τις περιπτώσεις των ληφθέντων στοιχείων εικονικών ως προς το πρόσωπο του εκδότη, κάτι που δεν συντρέχει εν προκειμένω.

Αναφορικά με τον τρίτο ισχυρισμό

Επειδή, για την ενεργοποίηση (της ουσιαστικής πτυχής) του τεκμηρίου της αθωότητας πρέπει να υφίσταται αμετάκλητη, αθωωτική απόφαση ή απαλλακτικό βούλευμα επί κατηγορίας «ποινικής φύσης» κατά την αυτόνομη έννοια του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ και να υπάρχει επαρκής σύνδεσμος μεταξύ της πρώτης (ποινικής φύσεως) διαδικασίας με την επακόλουθη (όχι απαραίτητα ποινικής φύσεως) διαδικασία, τέτοιος σύνδεσμος συντρέχει, ιδίως, όταν στις δύο διαδικασίες εξετάζεται η συνδρομή των ίδιων ή ουσιασδώς ομοίων πραγματικών περιστατικών. Στις περιπτώσεις αυτές σύμφωνα με τη σχετική νομολογία υφίσταται υποχρέωση σεβασμού της προηγηθείσας αμετάκλητης αθωωτικής κρίσης από τη δημόσια (λ.χ. δικαστική) αρχή που επιλαμβάνεται της επακόλουθης (όχι απαραίτητα ποινικής φύσεως) διαδικασίας. Η ως άνω υποχρέωση σεβασμού της αμετάκλητης αθωωτικής κρίσης δεν αποκλείει τη δυνατότητα απόκλισης από αυτήν. Ο διοικητικός δικαστής μπορεί να αποκλίνει από την αθωωτική κρίση του ποινικού δικαστή, κατόπιν ειδικής αιτιολογίας στηριζόμενος: α) στη διαφοροποίηση μεταξύ των προϋποθέσεων του ποινικού αδικήματος και της αντίστοιχης διοικητικής παράβασης είτε β) στο χαμηλότερο βαθμό απόδειξης της διοικητικής παράβασης που ισχύει στη διοικητική δίκη, σε σχέση με εκείνο που διέπει την ποινική δίκη για το αντίστοιχο ποινικό αδίκημα είτε γ) (και) σε στοιχεία που δεν είχε λάβει υπόψη του το ποινικό δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο.

Επειδή, εξάλλου, το τεκμήριο της αθωότητας έχει ως συνέπεια όχι τη δέσμευση του διοικητικού δικαστή αλλά την υποχρέωση του να συνεκτιμήσει ειδικώς την αμετάκλητη ποινική απόφαση κατά τρόπο που δεν θέτει εν αμφιβόλω το αθωωτικό αποτέλεσμα της ποινικής δίκης.

Επειδή, η ερμηνευτική εκδοχή του τεκμηρίου της αθωότητας που προκρίνεται στο κείμενο της ενδικοφανούς προσφυγής σύμφωνα με την οποία η διοίκηση στις περιπτώσεις φοροδιαφυγής οφείλει να απέχει από τον καταλογισμό του οφειλόμενου φόρου μέχρι την καταδίκη του ελεγχόμενου από το ποινικό δικαστήριο, δεν έχει κανένα νομικό έρεισμα στις συναφείς νομοθετικές διατάξεις, τη σχετική Νομολογία των Εθνικών Δικαστηρίων, του Δ.Ε.Ε. και του Ε.Δ.Δ.Α. καθώς και τη Θεωρία.

Επειδή, εν προκειμένω η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά την επιβολή κυρώσεων με βάση ποινικές διατάξεις, ώστε να μπορεί να τεθεί ζήτημα τεκμηρίου αθωότητας, αλλά αντιθέτως αφορά σε διοικητική κύρωση. Αλυσίτελώς δε προβάλλεται ζήτημα τεκμηρίου αθωότητας, όταν η προσβαλλόμενη πράξη αφορά διοικητική πράξη καταλογισμού φόρου και συναφούς με αυτόν προστίμου.

Αναφορικά με τον τέταρτο ισχυρισμό

Επειδή, αναφορικά με τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι το αντικειμενικό σύστημα επιβολής των φορολογικών κυρώσεων παραβιάζει τη συνταγματικώς κατοχυρωμένη **αρχή της αναλογικότητας** (άρθρ. 25 παρ. 1 Σ), καθώς οι διατάξεις αυτές δε λαμβάνουν υπόψη τις ειδικότερες συνθήκες τέλεσης της κάθε παράβασης, τη συμπεριφορά και τα κίνητρα του φερόμενου παραβάτη, αποστερούν δε από τον διοικητικό δικαστή τη δυνατότητα να συνεκτιμήσει τις ανωτέρω παραμέτρους κατά την επιμέτρηση του προστίμου, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος και αβάσιμος. Αρχικά, σύμφωνα με το κατά πάγια νομολογία περιεχόμενο της αρχής της αναλογικότητας, οι επιβαλλόμενοι από τον κοινό νομοθέτη και τη διοίκηση περιορισμοί στην άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι μόνο οι αναγκαίοι και να συνάπτονται προς τον υπό του νόμου επιδιωκόμενο σκοπό. Ένα μέτρο που προβλέπεται από διάταξη νόμου ως κύρωση για παράβαση διατάξεως, τότε μόνον αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, όταν από το είδος ή τη φύση του είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του μέτρου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό (ΟλΣτΕ 990/2004, ΣτΕ 1249/2010). Έχει κριθεί, ωστόσο, ότι οι διατάξεις των Ν 4174/2013 και 4337/2015, μολοντί περιορίζουν τη σχετική διακριτική ευχέρεια της φορολογικής αρχής, δεν αντίκεινται στην αρχή της αναλογικότητας, διότι δε θεσπίζουν μέτρο προδήλως ακατάλληλο και απρόσφορο, ούτε υπερακοντίζουν τον δημόσιο σκοπό της αποφυγής της διαφθοράς των φορολογικών οργάνων, στον οποίο κυρίως αποβλέπει, του κολασμού του παραβάτη και της αποτροπής παρομοίων παραβάσεων. Εξάλλου, όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, ενόψει των ανωτέρω, δε διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παράβασης, θέμα παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας ή του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι, το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξης της ως άνω αρχής δε διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί. Ακόμα και υπό την εκδοχή ότι το επίμαχο πρόστιμο αποτελεί, λόγω της φύσεως και της σοβαρότητας που μπορεί να έχει κατά περίπτωση, κύρωση «ποινικής φύσεως» κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ, δεν τίθεται ζήτημα παραβίασης της εν λόγω αρχής (βλ. ΣτΕ 2402/2010).

Την απόρριψη της με αριθμό πρωτ. / (ELENXIS:) ενδικοφανούς προσφυγής του, με Α.Φ.Μ. και την επικύρωση της υπ. αριθ. Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. / Επιβολής Προστίμου, φορολογικής περιόδου 01/01/2018 - 31/12/2018, του Προϊσταμένου του

Η οριστική φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος διαμορφώνεται ως εξής:

Με τη με αρ. Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. / Επιβολής Προστίμου, φορολογικής περιόδου 01/01/2018 - 31/12/2018, του Προϊσταμένου του, καταλογιζόμενο ποσό με την παρούσα απόφαση:

Φορολογική περίοδος 01/01/2018 - 31/12/2018	Δήλωσης	Ελέγχου	Απόφασης	Διαφορά
Αξία φορολογητέων εκροών	267.603,50	267.603,50	267.603,50	0,00
Αξία φορολογητέων εισροών	190.825,68	160.870,88	160.870,88	29.954,80
Φόρος εκροών	64.224,84	64.224,84	64.224,84	0,00
Υπόλοιπο φόρου εισροών	65.008,91	57.819,77	57.819,77	7.189,14
Πιστωτικό υπόλοιπο	784,07	784,07	784,07	0,00
Χρεωστικό υπόλοιπο		7.189,14	7.189,14	7.189,14
Πρόστιμο άρθρου 58/58Α Ν.4987/22		3.594,57	3.594,57	3.594,57
Σύνολο φόρων φόρου για καταβολή		10.783,71	10.783,71	10.783,71
Υπόλοιπο φόρου για έκπτωση	784,07	784,07	784,07	0,00

Επί του οφειλόμενου φόρου κλπ θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 του Κ.Φ.Δ..

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με την νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον προσφεύγοντα.

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών
Ο Προϊστάμενος Της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης και Νομικής Υποστήριξης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σημείωση:

Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.